

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 55/06-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. marca 2006 predbežne prerokoval sťažnosť H. C., bytom Ž., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 594/94 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť H. C. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. januára 2006 doručená sťažnosť H. C., bytom Ž. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 594/94.

Zo sťažnosti a jej príloh vyplýva, že v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 8 C 594/94 sa sťažovateľka žalobou podanou 7. septembra 1994 domáhala určenia, že sporné nehnuteľnosti patria do dedičstva po jej rodičoch V. L. a H. L. Podľa tvrdenia sťažovateľky okresný súd v predmetnom konaní rozhodol rozsudkom č. k. 8 C 594/94-488 z 15. decembra 2004, z ktorého je zrejmé, že „súd návrhu navrhovateľky v celom rozsahu vyhovel“.

Sťažovateľka v sťažnosti ďalej uviedla: „*Popísaným postupom OS v Žiline vďaka mojej ústupčivosti a škode boli predmetné nehnuteľnosti držiteľom vrátené a stali sa predmetom dedičských konaní po mojich rodičoch, v ktorých som ich zdedila, ale s viac ako desaťročným oneskorením.*

Desať rokov som strácala príjem z možného a reálneho prenájmu predmetných nehnuteľností.“

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo H. C. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48, ods. 2 Ústavy SR postupom OS v Žiline vo veci vedenej pod sp. zn. 8 C 594/94 bolo porušené, a preto H. C. súd priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume Sk 900.000,- (slovom: Deväťstotisíc korún slovenských), ktoré je jej povinný vyplatiť Okresný súd v Žiline do jedného mesiaca (čl. 127, ods. 3 Ústavy SR).“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva

alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'účinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľka namietala porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 594/94. V tomto konaní rozhodol okresný súd rozsudkom z 15. decembra 2004, ktorým v celom rozsahu vyhovel žalobe sťažovateľky. Podľa zistenia ústavného súdu rozsudok okresného súdu z 15. decembra 2004 nadobudol právoplatnosť 21. januára 2005, ktorým bolo napadnuté konanie právoplatne skončené.

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny

prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04).

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľka mohla o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde nedovoľuje.

Sťažnosť sťažovateľky z 2. januára 2006 bola doručená ústavnému súdu 16. januára 2006. Od 21. januára 2005, keď rozsudok okresného súdu sp. zn. 8 C 594/94 z 15. decembra 2004 nadobudol právoplatnosť, bez akýchkoľvek pochybností uplynula sťažovateľke lehota na podanie sťažnosti skôr, než ju podala ústavnému súdu (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd so zreteľom na uvedené skutočnosti dospel k záveru, že lehota ustanovená pre tento druh konania pred ústavným súdom v prípade sťažovateľky nebola zachovaná, a preto ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľky odmietol ako oneskorene podanú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. marca 2006